

Bierzmowanie – dojrzała więź chrześcijanina z Kościołem

Sakrament chrztu wprowadza człowieka do wspólnoty Kościoła, natomiast w darze sakramentu bierzmowania Jezus Chrystus ubogaca chrześcijanina stałym i specjalnym działaniem Ducha Świętego. Moc Ducha Pocieszyciela jest szczególna i wyjątkowa, bowiem doskonale jednoczy ochrzczonego ze wszystkimi członkami całego Kościoła. W tym umocnieniu w jednośmi moc Ducha odpowiedzialnie zobowiązuje, aby każdy umocniony już przez swoje słowa, gesty, znaki i czyny codziennego życia stawał się świadkiem Zbawiciela, przyczyniał się do rozszerzania wiary (apostolstwa), jak również bez obaw i wątpliwości wiary bronił (kan. 879). Trudno sobie wyobrazić lepszą okazję, aby już w chwili przyjęcia sakramentu bierzmowania, rozpocząć przeżywanie doskonalszej więzi z Kościołem i rozwijać się coraz bardziej na drodze chrześcijańskiego wtajemniczenia.

Moc Ducha Świętego przekazana w znakach i gestach Kościoła

Dla człowieka najbardziej czytelne są zewnętrzne znaki i gesty, bowiem przez nie może nastąpić najpełniejsze porozumienie i wewnętrzna komunikacja osób, a więc ukazanie tego, co dla "szkiełka i oka" jest zakryte, bądź nieobecne. Chrześcijanin żyjący łaską Chrystusa otwiera się na moc Ducha Świętego, przyjmuje Jego zstąpienie w darze nałożenia ręki, namaszczenia krzyżem świętym i wypowiedzenie stałej formuły modlitewnej, zatwierdzonej przez Kościół, a zawartej w księgach liturgicznych (kan. 880,1).

Gest modlitewnie wyciągniętych dłoni, a następnie nałożenia ręki na głowę bierzmowanego oznacza żarliwą modlitwę Kościoła, aby na ochrzczonego zstąpił Duch Święty i obdarował go siedmiorakim darem: mądrości, rozumu, rady, męstwa, umiejętności, pobożności i bojaźni Bożej. Tak jak w dniu Pięćdziesiątnicy na Apostołów i zgromadzonych w Wieczerniku zstąpił Duch Święty w postaci ognistych języków, tak w czasie modlitewnego pośrednictwa Kościoła wszystkich umacnia Duch Pocieszyciel, który ochrzczonego będzie prowadził drogą doskonalszej miłości.

Potwierdzeniem udzielenia tego światła dla rozumu i mocy dla woli ochrzczonego staje się znak-gest namaszczenia krzyżem świętym jego czoła, przy równoczesnym wypowiedzeniu słów sakramentu: *"Przyjmij znamię daru Ducha Świętego"*. Znak namaszczenia krzyżem potwierdza to, że Duch Święty zstąpił w sakramencie bierzmowania i wycisnął niezatarty znak swojej obecności. Przychodzący do chrześcijanina Duch Święty zawsze udziela swego niezniszczalnego charakteru, uzdalniając bierzmowanego do głębszej jednośmi z Trójcą Świętą.

Tak więc Duch Święty proponuje chrześcijaninowi dojrzałe życie w wierze, zaprasza i uzdalnia go do doskonalszej, świadomej jednośmi z Kościołem jako żywym Ciałem Chrystusa. Co więcej, moc Ducha jeszcze bardziej upodobnia bierzmowanego do Chrystusa i umacnia ucznia Bożego, aby dzięki otrzymanej łasce odważnie składał Chrystusowi świadectwo życia.

To dzięki Bierzmowaniu – a więc przyjęciu mocy darów Ducha Świętego – chrześcijanie zostają zainspirowani do podjęcia apostolstwa, czyli odważnego wyznawania, że wyłącznie Jezus jest Panem ich życia. Kto prawdziwie przyjmuje tę moc Ducha, ten nawet wobec prześladowców,